

mai curând o revelație a eminenței demnități a „celui mic” și a măreției „servitorului” (și ceva mai târziu, a eminenței demnități a ucenicului, a celui mic care crede... 9,42).

Această răsturnare de valori pe care o afirmă în cuvinte și o dovedește în fapte, Isus ne-o propune ca regulă fundamentală de viață creștină atât în societate cât și în Biserică. Orice altă logică este generatoare de tensiuni aducătoare de suferințe fără număr.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 22-29 septembrie 2024

- 22 D **DUMINICA A XXV-A D.P.A.;**
Ss. Maurițiu, ofițer, și îns. m.;
Silvan, pustnic
- 23 L Ss. Pius din Pietrelcina, pr. **;
Zaharia și Elisabeta, părinții Sf.
Ioan Botezătorul
- 24 M Sf. Gerard, ep. m.
- 25 M Ss. Cleofa, ucenicul lui Isus;
Sergiu, clg.
- 26 J Ss. Cosma și Damian, m. *;
Ghedeon
- 27 V Sf. Vincențiu de Paul, pr. **
- 28 S Ss. Venceslau, m. *; Laurențiu
Ruiz și îns., m. *; Fer. Amalia, m.
- 29 D **DUMINICA A XXVI-A D.P.A.;**
Sf. Mihael, Gabriel și Rafael,
arhangheli

Gândul săptămânii

“A ne aminti de cei care sunt uitați înseamnă a ne așeza de partea lui Dumnezeu care nu uită pe nimeni.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

22 septembrie 2024 • **DUMINICA A XXV-A D.P.A.** • Ss.
Maurițiu, ofițer, și îns. m.; Silvan, pustnic

LECTURA I

**Să-l condamnăm pe cel drept
la o moarte rușinoasă!**

*Citire din cartea Înțelepciunii
2,12.17-20*

Au spus cei care nu gândesc drept: “Să-l pândim pe cel drept, căci ne deranjează, stă împotriva faptelor noastre, ne reproșează păcate împotriva legii și ne acuză de păcate împotriva disciplinei noastre! Să vedem dacă sunt adevărate cuvintele lui și să încercăm ce va fi la sfârșitul lui! Căci dacă cel drept este fiul lui Dumnezeu, el îi va veni în ajutor și-l va salva din mâna celor care-i stau împotriva. Să-l testăm prin jignire și chin, ca să cunoaștem blândețea lui și să ne dăm seama de răbdarea lui! Să-l condamnăm la o moarte rușinoasă, căci, după cuvintele sale, el va fi supraviețuit de Domnul!”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 53(54),3-4.5.6 și 8 (R.: 6b)

**R.: Domnul este acela care
susține viața mea.**

Dumnezeule, pentru numele tău, mântuiește-mă și fă-mi dreptate prin puterea ta! Ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule, pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele! **R.**

Pentru că străinii s-au ridicat împotriva mea și cei violenți caută sufletul meu: ei nu-l pun pe Dumnezeu înaintea lor. **R.**

Dar Dumnezeu este cel care mă ajută, Domnul este cel care susține viața mea. Cu drag îți voi aduce jertfă, voi lăuda numele tău, Doamne, pentru că este bun. **R.**

LECTURA A II-A

**Rodul dreptății este semănat
în pace pentru cei care fac
pace.**

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină,
revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Iacob 3,16-4,3

Preaiubiților, acolo unde este gelozie și rivalitate, acolo se află dezordine și tot felul de fapte rele. Dar înțelepciunea care vine de sus este, înainte de toate, curată, apoi, pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie. Rodul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace. De unde vin războaiele, de unde conflictele dintre voi? Oare nu tocmai din poftele voastre care se luptă în membrele voastre? Râvniți și nu aveți; ucideți și invidiați, dar nu reușiți să obțineți; vă luptați și purtați războaie; nu aveți pentru că nu cereți; cereți și nu primiți pentru că cereți rău, pentru a risipi în plăcerile voastre.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. 2Tes 2,14

(Aleluia) Dumnezeu ne-a chemat prin evanghelie spre dobândirea gloriei Domnului nostru Isus Cristos. (Aleluia)

EVANGHELIA

Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor. Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 9,30-37

În acel timp, plecând de acolo, Isus străbătea Galileea și nu voia ca cineva să știe, căci îi învăța pe discipolii săi și le spunea: “Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și îl vor ucide, iar după ce îl vor ucide, a treia zi va învia”. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-l întrebe. Au venit la Cafarnaum și, când erau în casă, i-a întrebat: “Despre ce ați discutat pe drum?” Însă ei tăceau, căci pe drum discutaseră unii cu alții despre cine este mai mare. Așezându-se, s-a adresat celor doisprezece și le-a spus: “Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor!” Și, luând un copil, l-a așezat în mijlocul lor, apoi, luându-l în brațe, le-a spus: “Oricine primește un astfel de copil în numele meu, pe mine mă primește; iar cine mă primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe acela care m-a trimis”.

Cuvântul Domnului

Episodul evanghelic intitulat „a doua vestire a Pătimirilor” (Mc 9,30-37) este urmat de un dialog al lui Isus cu ucenicii săi care, de altfel, devin

Cei Doisprezece (9,35). În strânsă legătură cu anunțul Pătimirii, dialogul se axează pe modul de viață creștină care nu va fi altceva decât o urmare a Servitorului suferind (Fiul omului dat în mâinile oamenilor). În mod indirect Isus se va identifica cu acest Servitor care își dă viața arătând în felul acesta adevărata cale a „măreției”, aceea de a sluji (v. 10,45). În centrul învățaturii lui Isus se află fraza: Dacă cineva vrea să fie cel dintâi, să fie cel din urmă dintre toți și slujitorul tuturor. O astfel de învățatură care se prezintă ca răspuns la întrebarea „cine este cel mai mare”, iar cel mai mare este, pentru Isus, acela care în societate (în Biserică), prin importanța pe care și-o dă și prin categoriile de persoane cărora este dispus să slujească, ocupă ultimul loc. Dacă Isus dă, în acest sens, exemplul unui copil, el o face tocmai pentru că în societatea timpului său copilul se bucura de foarte puțină atenție din

partea adulților, ocupând pe scara socială rangul cel mai de jos, echivalentul sclavilor. Prin urmare, a fi slujitorul tuturor înseamnă să primești cu dragoste pe aceia pe care societatea îi neglijează. Or, această primire implică o răsturnare a valorilor stabilite și „acceptate” de societate; ea se înfăptuiește „în numele lui Isus”, în persoana sa. În felul acesta se stabilește un raport destul de complex: mai întâi, Isus este cel care primește (și slujește) pentru ca mai apoi el devine cel primit în persoana copilului, căci copilul îl reprezintă și, primind copilul, este primit el însuși și împreună cu el Cel care l-a trimis. Cu alte cuvinte, accentul este pus pe măreția eminentă a celui mai mic: cel pe care eu îl primesc, primiți-l și voi în numele meu; și, primindu-l, de fapt voi mă primiți pe mine... După cum se poate vedea, învățătura exprimată de Isus în evanghelia sfântului Marcu nu este moralizatoare (ca la sfântul Matei); este